

UZASADNIENIE

W związku z petycją w sprawie nazwania jednej z ulic Wrocławia imieniem Pawła Adamowicza oraz wolą Rady Miejskiej Wrocławia wyrażoną w uchwale nr VI/140/19 w sprawie rozpatrzenia petycji w sprawie nazwania jednej z ulic Wrocławia imieniem Pawła Adamowicza przygotowany został projekt uchwały w sprawie nadania nazwy skwerowi na terenie Wrocławia.

Uchwała nr VI/128/07 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie nadawania nazw ulicom, placom i parkom na terenie Wrocławia dopuszcza nadanie nazwy wcześniej niż po upływie pięciu lat od śmierci upamiętnianej osoby jedynie w szczególnych przypadkach. Nadzwyczajna sytuacja spowodowana zamachem, w wyniku którego śmierć poniósł Prezydent Gdańska, Pan Paweł Adamowicz, niewątpliwie uzasadnia niezwłoczne podjęcia uchwały.

Nazwa skweru upamiętnia **Pawła Adamowicza** (1965-2019), polskiego prawnika, samorządowca i polityka, działacza opozycji demokratycznej w okresie PRL, w latach 1998–2019 prezydenta Gdańska.

Paweł Adamowicz urodził się 2 listopada 1965 r. w Gdańsku. W latach 1972–1980 uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 50 im. Emilii Plater, a następnie w latach 1980–1984 do I Liceum Ogólnokształcącego im. Mikołaja Kopernika. W szkole średniej włączył się w konspirację solidarnościową. Był kolporterem prasy i wydawnictw podziemnych. W latach 1984–1986 był współwydawcą i drukarzem podziemnego uczniowskiego pisma „Jedynka”. W latach 1984–1989 studiował na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego. Podczas studiów, w okresie 1985–1987, był współwydawcą i drukarzem podziemnego pisma studentów „ABC”. W maju 1988 był współorganizatorem strajku okupacyjnego na swojej uczelni oraz przewodniczącym studenckiego komitetu strajkowego. Współtworzył pierwsze jawne stowarzyszenia opozycyjne wobec władz. Tytuł magistra uzyskał w 1989 i rozpoczął pracę naukową na Uniwersytecie Gdańskim jako asystent w Katedrze Historii Państwa i Prawa Polski. Od 1990 do 1993 pełnił stanowisko prorektora ds. studenckich. Naukowo zajmował się problematyką samorządu terytorialnego w II Rzeczypospolitej. W latach 1991–1998 był członkiem komisji zakładowej NSZZ „Solidarność” na Uniwersytecie Gdańskim. W 1996 został radcą prawnym.

Paweł Adamowicz uczestniczył w narodzinach samorządności i procesie transformacji ustrojowej Polski. W 1990 r. został po raz pierwszy radnym Gdańska z ramienia Komitetu Obywatelskiego i jednocześnie delegatem miasta do sejmiku ówczesnego województwa gdańskiego. W drugiej kadencji – w latach 1994–1998 – pełnił funkcję przewodniczącego rady miasta. W 1998 r., z listy Akcji Wyborczej Solidarność, po raz trzeci został wybrany na radnego, a następnie rada miejska wybrała go na prezydenta miasta. Od 2002 roku Paweł Adamowicz jeszcze pięciokrotnie ubiegał się o reelekcję, a swoją szóstą kadencję prezydencką rozpoczął z wynikiem blisko 65 % głosów w II turze

wyborów. Uczestniczył w pracach takich międzynarodowych gremiów jak: Komitet Regionów, Kolegium Europy Wschodniej im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego we Wrocławiu, międzynarodowe forum miast Eurocities. Był zaangażowany w rozwój polskich metropolii pracując na rzecz Unii Metropolii Polskich czy Związku Miast Polskich. Jako prezydent Gdańska znany był z polityki otwartej na różne grupy społeczne. Odznaczony wieloma nagrodami i wyróżnieniami w tym m.in.: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Wolności i Solidarności, a pośmiertnie Nagrodą Orła Jana Karłowicza i tytułem Honorowego Obywatela miasta stołecznego Warszawy.

Zmarł 14 stycznia 2018 r. w wyniku ran zadanych mu przez zamachowca podczas udziału w finale Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.